

Universitätsbibliothek Paderborn

Historiae Ecclesiasticae Pars ...

Historiae Ecclesiasticae Pars Tertia, Qva Continentvr Hermiae Sozomeni
Salaminij lib. 9. Euagrij Scholastici Epiphanensis lib. 6

Christopherson, John

[Köln], 1569

De seditione propter ordinationem Proterij Alexandriæ suscitata, & itidem
Hierosolymis. Cap. V.

urn:nbn:de:hbz:466:1-12718

EVAGR. HISTORIAE

Suprà dixi, in extremo hoc libro, ponentur. Decretum est
præterea, ut sedes episcopal is nouæ Rome, id est, Cōstan-
tinopolis, propterea quod secundas post Romanam antiquā
obtinebat, primas inter alias urbes ferret.

*De seditione propter ordinationem Proterij
Alexandriæ suscitata, & iti-
dem Hierosolymis.*

CAP. V.

Porrò autem Dioscorus ad Gangrenam urbem Paphla-
goniæ incolendam condemnatus, & Proterius commu-
nibus concilij suffragijs ad Episcopatum Alexandriæ
gerendum delectus. Quo in sede illa episcopali locato, ma-
ximus tumultus, & plane intolerabilis à populo varijs æstu
ante sententijs cietur. Nam, ut in eiusmodi rebus eveni-
re solet, alij Diocorum repetere, alij partibus Proterij fir-
mè adhærescere cœperunt: adeo ut clades ingens eaq; cer-
tè insanabilis inde nasceretur. Nam Priscus rhetor scribit
præfectum Thebaïdis eadem tempestate venisse Alexan-
driam, vidisseque populum uno consensu contra magistra-
tus impetum fecisse, iecisseque lapides in militum copias,
qua seditionem comprimere studebant: atque milites vi-
coegisse ad templum, quod olim Serapidis dicebatur, con-
fugere: tum populum concurrisse eò, templum expugna-
re, militesque viuos ignis cremasse incendio. De quibus re-
bus cum certior factus esset imperator, militum recens ad
eam rem lectorum duo millia illò misisse. Quos adeo se-
cundo vento & prospera vsos nauigatione, vt sexto post
die Alexandriam appellerent. Deinde cum milites petulan-
ter in uxores et filias Alexandrinorum insultarent, cladem
posteriorem priore sua acerbitate pene obscurasse. Postea
populum in circo congregatum orasie Florum, qui & pra-
fidiariorum militum gessit præfecturam, & ciuilem vbit
administrationem tenuit, ut ipsi frumenti congiarium,
quod illis ademerat, quinetiam balnea spectacula, & alias
denique res, qua eis propter tumultuosam ipsorum sedi-
tionem ablatae fuerant, reddenda curaret. Florum autem po-

puli im.

puli impetum cum corā adesset sua hortatione cohibusse, pariterque seditionem ad tempus sedasse. Verū interea monachi, qui solitudinem in confinijs Hierosolymorum sitam incolebant, minime pacato tranquilloque animo fure. Nonnulli enim eorum, qui concilio interfuerint, & ab eius decretis penitus dissentirent, veniunt in Palæstinam, de fide prodiꝫ conquesturi: & alios monachos ad seditiōnem incendere excitareque cœperunt. Ac cum Iuuenalis ad sui episcopatus sedēm reuertisset, & vi compulsa ab illis aduersarijs, qui illum in contrariam sententiam retrahere nitebantur, suam ipsius sententiam refellere detestarique, ad urbem, in qua tum imperator vixit, confugisset, qui concilio Chalcedonensi vt supra diximus refragabantur, in unum coacti, in sancto die festo Resurrectionis Thodosium, qui maximè omnium conciliū illud perturbasset, quiq; primus illos de eo certiores fecisset, designant episcopum: de quo postea monachi in Palæstina scripserunt ad Aclisonē, quod à suo proprio episcopo in maleficijs deprehensus, expulsus fuit monasterio: & quod dum fortè Alexandriæ versabatur, adhæserat Diſcoro, & multis, vt pote seditiosus, verberibus dilaceratus, cameloque maleficorum more impositus, circa urbem ductus fuerat. Ad istum multi ex verbibus Palæstinæ accedentes, effecerunt, vt iſpis ab eo designarentur episcopi. Inter quos Petro ex Iberia orto, episcopatus Maiumæ prope Gazam sitæ donatus fuit. Quibus rebus nutiatis, Martianus primum iubet Theodosium militum manu ad se adduci, mittitque eo Iuuenalem, qui res ibi perturbatas ad meliorem tranquilliorēmque statum reduceret: quinetiam omnes à Theodosio ad ecclesiæ ministerium designatos exturbari mandat. Postea vero quam Iuuenalis eo aduentauit, multa et acerba mala, qualia (dæmoni inuidio & Deo infesto vafre excogitante) animus cuiusque suggerere solet, ex utraque factione manarunt. Nam dæmon ex mutatione vnius literæ, falsaque eius interpretatione perfecit, vt vitrouis modo efficeretur, sententiam omnino diuersam induceret: quæ quidem tam discrepans à compluribus putatur, sensusque tam penitus inter se pugnantes inferre, vt alter alterū prorsus labefactet. Qui enim fatetur christū et hoc est, in duabus esse naturis,

perspi-

EVAGRII HISTORIAE

perspicuè dicit eū εκ, hoc est, ex duab' naturis cōstare: siqdē Christū in diuinitate pariter & humanitate inesse cōcedēs, eū ex humanitate & diuinitate pariter cōstare cōcedit: qui rursus εκ, hoc est, ex duabus naturis cōstare dicit, omnino confitetur εν, hoc est, in duabus inesse: quippe ex diuinitate & humanitate cōstare asserēs, eū ī diuinitate & humanitate inesse asserit: sic tamē vt neq; caro in diuinitatē, neq; diuinitas in carnē (quarū cōiūctio inexplicabilis est) cōmutetur atq; adeo per hāc vocē prolatā, EX DVABVS, intelligatur si mul proferri, IN DVABVS, & per vocē, IN DVABVS, intelligatur pariter proferri, EX DVABVS, & alteram ab altera minime abesse: quandoquidem ex abundantia constat non modò totum ex partibus constare, sed in partibus totum intelligi: & tamen ista penitus ab se mutuo seiuncta quidam homines opinantur, quippe quorū animi sunt ante ita occupati vel quadā de Deo opinione, quæ ipsis assueta est, vel tali voluntate ut quoduis mortis genus subire malint, quā ei, quod verum est assentiri. Vnde mala, quæ supra posuimus, profecta sunt. Sed ista quidem hoc modo.

De imbrium penuria, fame ac peste, vtque incredibiliter quibusdam in locis tellus sua sponte fructus protulerit. CAP. VI.

Eisdem temporibus, tanta fuit imbrium paucitas in vtraque Prygia, Galatia, Cappadocia, & Cilicia, vt homines rerum necessiarum penuria coacti, alimento pestiferum, & exitiale caperent, vnde etiam pestis nata est, & ob victus mutationē ægrotare cœperunt, & corporibus intumescentibus propter nimiam inflammationē lumina amiserunt: ac tussi simul afflictati, tertio die migrarunt ē vita. Cui quidem pesti quamquam nullum potuit omnino remedium inueniri, fames tamen his, quibus vita suppeditabat, per salutarem Dei omnium moderatoris prouidentiam leuata est: quippe anno illo sterili & effœto alimentum ex aere non aliter atque Manna olim Israelitis de lapsum dicitur, & in sequente anno fructus maturos terra sua sponte produxisse. Atque non modo hāc mala per Palæstinam grassabantur, verum etiā aliæ graues calamitates per alias multas & propè infinitas regiones pererrabāt.

De Va-